

DR. RAITSITS EMIL

1882–1934

Állatorvosdoktor, a belgyógyászati diagnosztika tanára 1919-től 1934-ig. Az ambulancia és a poliklinika szervezője és első vezető tanára 1909-től 1934-ig. A kinológia terén elismert tudós és szakíró. Ő indította meg 1930-ban a *Kutyatenyésztés*, 1933-ban pedig a *Magyar kutyatenyésztő* című folyóiratot; szerkesztette a Magyar Kutyafajták Törzskönyvét.

Raitsits Emil 1882-ben, Budapesten született. Korán elhunyt édesapja orvos volt. Középiskolai és állatorvosi tanulmányait Budapesten végezte. 1904-ben állatorvosi oklevelet szerzett. 1905-től kezdődően a belorvostani tanszék gyakornoka, később tanársegédje volt. 1909-ben mint tanársegéd átvette az ambulatórium és poliklinika vezetését. 1910-től kezdődően ellátta az állatkert állat-egészségügyi teendőit szaktanácsadóként. Az első világháború idején mint polgári állatorvos egy lókérdőházban dolgozott. 1923-ban állatorvos-doktori oklevelet szerzett. 1924-ben segédi, 1925-ben címzetes nyilvános rendkívüli tanári kinevezést kapott. 1919-ben megbízták a belorvostani propedeutika előadásai-val. 1929-től a budapesti Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Karának meghívott előadójaként az állatkórtant és állatjárványtant adta elő. Közel 25 esztendeig állt a poliklinika élén.

273

1914-től 1930-ig szerkesztette a Székesfővárosi Állat- és Növénykert kiadásában

megjelenő, *A természet* című folyóiratot. Nevéhez fűződik a magyarországi telivér kutyafajtákat tenyésztő egyesület, a Magyar Kutyafajták Törzskönyve felvirágoztatása is; az egyesületnek 1924-től az elnöke volt. A *Kutyatenyésztés* és a *Magyar kutyatenyésztő* című kinológiai folyóiratok szerkesztőjeként is munkálkodott.

Működésének gyümölcsét, az erkölcsi elismerést nem élvezhette zavartalanul. Sokirányú munkássága, valamint a pályáján való lemaradás, a mellőzés keserű érzete felőrölte idegzetét.

Irodalmi munkássága során számtalan ismeretterjesztő, részben önálló megfigyelésen alapuló cikket írt. Témáinak többségét a kutyatenyésztés köréből merítette. Cikkeiben különféle biológiai jelenségekről, a kutyák fertőző betegségeiről és az ellenük való védekezésről tájékoztatott. Különös figyelmet szentelt a magyar kutyafajtáknak. A komondor és a puli népszerűsítése az ő nevéhez fűződik. *A magyar kutyák. A magyar pásztor- és juhászkutyák származása, története, leírása és tenyésztése. Az ebek táplálása, ápolása és a gyakoribb belső betegségek elleni védekezés* című könyve és Brehm: *Az állatok világa* V. kötetének „A házi kutya” című, általa írt fejezete érdemelnek említést. Behatóan foglalkozott a kiveszőben levő európai bölénnyel és a kanárimadár betegségeivel.

Raitsits Emil kitartó munkával és nagy hozzáértéssel a poliklinikát nemcsak jelentősen bővítette, hanem annak önállóságát is kivívta. Az ő idejében az ambulancia nem csupán a bejáró betegek vizsgálóállomása volt, hanem tanteremmel is rendelkező intézetté fejlődött. Jó gyakorlati érzéke, kiváló meglátásai révén tantárgyát sikerült tanítványaival megkedveltetnie. Előnyös, megnyerő külseje, kitűnő modora, udvarias fellépése mögött szívós akarat és nagy munkabírási rejlett. Egyénisége bizalmat és megbecsülést váltott ki tanítványaiból.

1934. március 24-én halt meg, 52 éves volt.

Irodalom

Dr. Raitsits Emil † 1882–1934. *Állatorvosi Lapok*, 1934. 57. 7. 89–91.

Raitsits Emil dr. *Köztelek*, 1934. 44. 27–28. 270–271.

Raitsits Emil (1882–1934). In *Magyar agrártörténeti életrajzok*. R–Zs. Szerk.: Für Lajos–Pintér János. Magyar Mezőgazdasági Múzeum, Budapest, 1989. 16–18.

Lukács Dezső: Emlékezés Raitsits Emil professzorra (1882–1934), a magyar kinológia legnagyobb alakjára. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1983. 38. 6. 366–368.